

spændende og uudgæelige fornyelser i vores samfund. Danmark er ikke for de få, men for alle.

Og så ville intet jo være lettere end at lukke øjnene for de nye strømninger, at lade det internationale videnssamfund dele vor befolkning op ved, at vi lod være at blande os og lod udviklingen forme en tilfældig vej. De, der kan hænge på, må så gøre det, og andre må tabe. Sådan vil vi ikke have det i Danmark.

Internethandel vil, hvis vi griber det rigtigt an, give både eksisterende og nye danske virksomheder uanede muligheder for nem adgang til verdensmarkedet og dermed andel i den vækst, som jo er basis for vores fremtids velfærd. Internethandel kan også bruges til at holde sammen på vores folk, og det vil vi gøre.

Derfor har regeringen store forventninger til resultatet af det arbejde, der nu er sat i gang under betegnelsen »Det Digitale Danmark«. Det vil være basis for en samlet plan for omstilling af Danmark til det globale netværkssamfund. Vi ser frem til resultatet af overvejelserne og fremlægger vores tanker i starten af det nye år.

Og så vil jeg gerne understrege, hvor fantastisk en indsats danske virksomheder gør i de her år. De små og mellemstore virksomheder bolttrer sig i den behårde internationale konkurrence. Den giver stor tiltro, også tiltro til, at vi kan klare os i fremtidens informationssamfund. Men igen og igen: Der er brug for, at vi griber tingene rigtigt an. Vi vil kunne måle os med de bedste, og vi bygger det på et samspil mellem det offentlige og det private. Det drejer sig om forskning, produktudvikling, markedsføring og dygtiggørelse.

Vi har været opmærksomme på erhvervslivets vilkår, siden vi kom til i 1993, og jeg kan ikke få øje på ret mange samfund, der har skabt bedre rammevilkår for erhvervslivet, end det er sket her. Vi ved også, at når erhvervslivet har det godt, har Danmark det godt, og ikke nok så mange kampagner skal forhindre regeringen i at konstatere, at erhvervslivet i dag har bedre grundbetingelser end tidligere. 200 erhvervspolitiske initiativer er det blevet til, men vi skal videre, og vi kan stadig gøre mere.

Regeringen vil derfor i den kommende tid udarbejde en helt ny samlet strategi for erhvervspolitikken, så vi er gearet til fremtidens udfordringer, og med erhvervsministeren i spidsen vil et udvalg bestående af alle relevante ministre kulegrave og designe en ny tværgående helhedsstrategi for det danske erhvervsliv.

Nu spiller vi ud med en ny konkurrencelov. Vi ønsker, at konkurrencen skal være i top i Danmark. Det holder vores virksomheder skarpe, og det skaber de bedste priser for forbrugerne. Så danskerne vil få kontant glæde af dette initiativ, og vi ønsker naturligvis også at være på omdrejningshøjde med resten af EU på dette felt.

Så er vi ved at lægge sidste hånd på et forslag, som sikrer, at vores eksportfremmeinitiativer bliver samlet i én slagkraftig struktur. Jeg siger det for at understrege, at erhvervslivet har meget høj status i regeringens arbejde. Vi ved alt om, at det handler om beskæftigelse. Vi ved, at et konkurrencedygtigt og driftigt erhvervsliv er afgørende for, at vi kan forny og forbedre vores velfærd.

Jeg sagde allerede i min start, at ungdomsårgangene bliver mindre i fremtiden. Færre unge kommer ud på arbejdsmarkedet. Det aflejrer et stort, stort behov for nye kvalifikationer, der skal skabes ved efteruddannelse og dygtiggørelse af de voksne.

I tæt dialog med parterne på arbejdsmarkedet har vi derfor indledt en proces, hvor vi over en årrække vil gøre voksenefteruddannelserne mere målrettede, ikke mindst i forhold til de kortuddannede.

Vi har klare mål. Vi skal i højere grad bruge systemet til fordel for de kortuddannede og de uddannelser, der giver bredt anerkendt kompetence. Det gælder ikke mindst i de basale kundskaber dansk, regning, matematik. Vi vil skabe en indsats, hvor erhvervs erfaring og gennemførte uddannelsesforløb og kurser i højere grad godskrives en formel kompetence og tæller med i de ordinære uddannelser. Vi vil stramme op, og vi vil målrette ressourcerne for at få en bedre balance mellem virksomhederne på den ene side og det offentliges finansieringsansvar på den anden. Vores opgave er at sikre, at vi også i fremtiden har den dygtigste arbejdskraft, som er nødvendig for velfærden.

Og så er vi kommet dertil, hvor vi kan tage fat på en ny opgave, som de færreste har kunnet. Under den høje arbejdsløshed i slutningen af 1980'erne og i starten af 1990'erne gik alt for mange passive i årevis. Den tid er for længst forbi, hvor et menneske blev spist af med en check én gang om måneden. Vi har fået afløst en passiv og udsigtsløs forsørgelsespolitik med en effektiv indsats for at skaffe mennesker, der står til rådighed for arbejdsmarkedet, et job.